

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości przy ul. J. w W.
przeciwko Międzyresortowemu Pracowniczemu Zespołowi Budowy Domów (...) Spółki
z o.o. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2008 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 7 stycznia 2008 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Pełnomocnik powódki wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego oddalającego jego apelację. Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania stwierdził, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ponieważ: „Sąd pomimo przedstawienia przez stronę wszelkich faktur i innych dowodów uznał, że roszczenie nie zostało udowodnione. Strona skarżąca kwestionuje rozstrzygnięcie i podnosi, że przekazała wszystkie dokumenty udowadniające jej wierzytelność.”

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną z powodu niespełnienia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Zdaniem Sądu odwoławczego przytoczone w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej

do rozpoznania argumenty nie dają podstaw do uznania, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

W zażaleniu pełnomocnik powoda zarzucił, że skarga kasacyjna nie jest dotknięta stwierdzoną wadą i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. stanowi, że skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Przytoczone wymaganie stanowi jeden z elementów istotnych (konstrukcyjnych) skargi kasacyjnej, którego niedochowanie powoduje, że skarga jest dotknięta brakiem nieusuwalnym i podlega odrzuceniu *a limine*.

Wymaganie uzasadniania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązuje do instytucji przedsądu, uregulowanej w art. 398⁹ k.p.c., i stanowi jej dopełnienie. Jest to zatem obowiązek nałożony na skarżącego polegający na wykazaniu argumentów przemawiających za tym, aby skarga kasacyjna została przyjęta do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem tego obowiązku nie jest przedstawienie dowolnych argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, istotnych tylko w ocenie samego skarżącego.

Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. To oznacza, że wnoszący skargę kasacyjną powinien wykazać – w formie wyodrębnionego wywodu prawnego – że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05 niepubl.).

Powołanie się na przesłankę, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona wymaga – jak wyjaśniono w orzecznictwie – wykazania, że zaskarżony wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad prawa, widocznym *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy i dłuższych badań lub dociekań. Chodzi więc o szczególne, kwalifikowane wypadki naruszenia prawa przez sąd drugiej instancji (por. postanowienie z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 197/02, OSNC 2004 r., nr 3, poz. 49). Tym wymaganiom nie odpowiada zawarte w skardze kasacyjnej powoda uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. Sąd Apelacyjny trafnie zatem uznał – wbrew

przekonaniu skarżącej – że przepis art. 398⁶ § 2 k.p.c. dawał mu podstawę do odrzucenia skargi kasacyjnej jako niespełniającej wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).